

Lluitem!...

per la categoria
política suprema
de Catalunya.

PORTANTVEU DEL CENTRE D'ESQUERRA REPUBLICANA

Sortirà el 1.^r i 3.^r diumenge de cada mes

ANY I

SANT SADURNÍ DE NOIA, 20 DE DESEMBRE DE 1931

NÚM. 7

SUBSCRIPCIÓ

Sant Sadurní 3'50 ptes. any
Fora 4'00 » »
Número solt : 15 cts.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :

Carrer 1.^r de maig, 7
(Català Bar)

Dels treballs publicats en són responsables

llurs autors.

No s'admeten escrits sense signatura.

No es tornen els originals.

Problemes econòmics

En les comarques, com la del Penedès, de característiques econòmiques tan definides i en les quals la preponderància d'una branca de producció fa que depenguin d'ella el treball i el benestar de tots, es plantegen nombre de problemes d'interès general. Res hi fa que segons les diverses ideologies s'enfoquin de diferenta manera, que creguin els uns que sobretot cal mantenir els fonaments damunt els quals s'ha bastit la civilització actual, que estimin els altres inajornables les transformacions necessàries per a l'evolució de la humanitat en un sentit progressiu i just; tots, però, per obligació ciutadana, tenen el deure de preocupar-se dels interessos col·lectius i donar la valor deguda als problemes de fonamental importància per a la comarca.

Es aquest el cas del Penedès en les qüestions relacionades amb la vinya i el vi. Encara que en certs aspectes es mantinguin parers i criteris oposats, n'hi ha d'altres en què tots coincideixen. És un d'ells, per exemple, la preocupació motivada per les disposicions que contingui el tractat comercial amb França. Hem pogut rebre mostres equívokes de l'interès i de la inquietud en què s'espera a la comarca del Penedès la fi de les negociacions en curs, i la temença que es pogués fer prendre alguna mesura, com la limitació del contingut màxim exportable, que fóra fortament perjudicial per als interessos viti-vinícoles. Altre problema del mateix ordre és el del sistema d'establir d'una manera uniforme o segons la graduació alcohòlica, els drets d'entrada del vi a les ciutats, i principalment, a la de Barcelona, que per la seva gran capacitat de consum té tanta influència en la economia penedesenca.

De problemes com aquests se'n presenten molt sovint. Quan es tracta, com en els casos esmentats, de qüestions solucionables per mesures de govern, central o municipal, convé que tots els que foren investits pel vot popular de càrrecs representatius, defensin els interessos i facin valer els drets dels que els votaren. Però, demés, hi ha altres qüestions que encara que no presentin una urgència tan immediata, tenen també fort interès, com són les relacionades amb el perfeccionament de la pràctica i tècnica agrícoles, que mitjançant la recerca científica i la divulgació cultural, tant poden contribuir a augmentar la producció i millorar-ne la qualitat.

Cal, doncs, acostumar-se a pensar que si bé alguns d'aquests problemes sols poden ésser endegats i resolts per mesures de govern, n'hi ha molts altres que exigeixen l'atenció constant i l'esforç de tots. I si això ha estat cert en tot temps, ho és més encara avui, donades les dificultats creixents entre les que es mou l'economia moderna. La crisi que des de fa anys sofreix el món dura més del que la gent preveia, i ensems que s'allarga, es fa cada vegada més intensa. Per això són molts els que comencen a creure que no es tracta únicament d'una fase de depressió d'un període cíclic, sinó d'un fenomen persistent, seqüència obligada d'una economia en fonda transformació. Prescindint d'endinsar-nos en aquest tema — tan interessant com ple de suggestions, però que exigeix per a desenvolupar-lo més espai del que disposem — el cert és que la lluita comercial es torna cada cop més aspra, la competència entre els diversos països més aferrissada, i que per a assegurar la sortida normal i en bones condicions de venda d'un volum important d'un cert producte, es necessita cada vegada un major esforç.

Les comarques d'escassa activitat productora, les de poc intercanvi fora d'elles mateixes, les que venen a ésser com a organismes d'economia tancada, o bé les que es resignen a vegetar en una mandrosa somnolència, companya de la misèria, poden encara desentendre's d'aquestes qüestions. Però comarques vives, com la del Penedès, que deuen el nivell mig de vida assolit a l'acoplament de les activitats agrícola, industrial i mer-

cantil, el qual treball i benestar es fonamenten en un producte de la terra, de conreu especialitzat, i que és objecte d'elaboració i comerç, que mantenen obligadament un fort intercanvi amb altres comarques i ciutats del país i estranger, han de donar a aquests problemes la importància que tenen. Cal l'esforç de tots per a posar l'economia comarcal en condicions de modernitat i perfeccionament que li permetin lluitar amb la competència, i no sols en el que es refereix als factors de la producció, en quantitat i qualitat, sinó també en els relatius a l'adequada mercantilització — tipus comarcals, propaganda de marques, coordinació sindical, etc. —, massa oblidats entre nosaltres. Una agricultura com la catalana que dona una forta proporció de productes especials i de qualitat, no hauria de negligir, com acostuma a fer-ho, les qüestions relacionades amb una comercialització eficient, que prenen, com tots els problemes de distribució, cada cop més importància en l'economia contemporània.

I com que la política no és altra cosa que el regiment de la cosa pública en tots els seus aspectes, és natural que els partits polítics es preocupin d'aquests problemes. Mes interès que els altres han de posar-hi els partits fonamentalment democràtics, que tenen com a noble finalitat la de servir el poble, i més encara si han assolit la responsabilitat de govern. Preocupació en la que hi porten, però, el seu anhel de justícia, el seu afany d'estendre el benestar en tota l'amplitud del poble que serveixen, i que fa que enfoquin aquests problemes amb un criteri obert, amb una orientació progressiva i dreturera, sense tancar-se en passivitats conformistes enamorades exclusivament de l'ahir, decidits a anar sempre endavant, i fer que l'esforç d'avui contribueixi a convertir en positives realitats les esperances en el demà.

CARLES PI I SUNYER

Misteri...? Negligència...?

Tothom té el convenciment que les vies de comunicació reporten avantatges immensos als pobles, ja que dona ocasió d'importar i exportar els seus productes per un mitjà rapidísim, i aquesta limitació de temps i classe de transport, són factors importantíssims en l'economia de preus.

Les nostres autoritats, aquestes que tenen l'obligació de vetllar per les necessitats de la vila, no ho deuen comprendre pas així, per quant fa molts anys que ens trobem amb una d'aquestes vies interrompuda, sinó en absolut, poc n'hi manca, i no tenim coneixement fins a l'hora present, que s'hagin molestat en ocupar-se'n; àdhuc ens estranya que mantinguin en reserva la seva força per remeiar-ho.

L'assumpte que ens ocupa és la carretera d'Ordal, en la part dita del pont de l'Estació, puix és incomprendible que per uns deu metres de carretera que estan deficients i que les despeses per reparar-ho no han d'és-

ser quantioses, s'obligui al trànsit a passar per un camí provisional estret i ple de perills, pels continuats viratges curts que s'hi troben. Aquestes defectuositats impossibiliten la circulació dels vehicles de regular tonelatge, veient-se precisats aquests, per traslladar-se a la capital, a efectuar-ho per la carretera de Martorell, que els irroga greus inconvenients: per la seva poca amplada, per distanciar-la algun quilòmetre més i per exigir-los el moviment de la mateixa a portar unes marxés lentes.

Creiem, senyores autoritats, que el cas reclama una prompte solució i deuen procurar esbrinar qui és el responsable de què subsisteixi aquest abandó, doncs si entre la Diputació i la Companyia del Ferrocarril tenen en litigi un incompliment de pacte per no haver deixat en les degudes condicions un nou viratge autoritzat per aquella, que es resolgui seguidament, puix no es fa necessari que succeeixi alguna desgràcia, com és molt possible, per després trobar-hi solució.

F. A.